

314**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 16 lipca 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości udziału w kosztach budowy urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych.

Na podstawie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) właścicieli — rozumie się przez to również użytkownika wieczystego, o którym mowa w art. 44 ust. 2,
- 2) urządzeniach komunalnych — rozumie się przez to urządzenia lub ulepszenie drogi, sieć wodociągową i kanalizacyjną,
- 3) urządzeniach energetycznych — rozumie się przez to sieć elektryczną i ciepłowniczą,
- 4) urządzeniach gazowych — rozumie się przez to sieć gazową, do której można przyłączyć urządzenia gazowe zainstalowane w budynkach,
- 5) opłatach adiacenckich — rozumie się przez to opłaty, o których mowa w art. 44 ust. 1.

§ 2. Wysokość opłat adiacenckich ustala się w stosunku procentowym, biorąc za podstawę różnicę powstałą między wartością gruntu przed wybudowaniem urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych a wartością gruntu po ich wybudowaniu.

§ 3. Wartość gruntu przed i po wybudowaniu urządzeń, o których mowa w § 2, określa się na dzień, w którym powstał obowiązek poniesienia opłaty.

§ 4. Wysokość opłaty adiacenckiej wynosi 50% różnicy wartości określonej zgodnie z § 2.

§ 5. Opłatę adiacencką ustala się w formie opłaty jednorazowej, każdorazowo po urządzeniu lub ulepszeniu drogi albo po stworzeniu warunków do podłączenia pozostałych urządzeń.

§ 6. Na poczet opłat adiacenckich zalicza się wartość świadczeń, o których mowa w art. 44 ust. 3.

§ 7. 1. Opłaty adiacenckie wnosi się na rzecz gminy.

2. Opłaty adiacenckie ustala zarząd gminy w drodze decyzji, zgodnie z uchwałą rady gminy.

3. Opłaty adiacenckie, na wniosek właścicieli gruntów, mogą być rozłożone na raty roczne, płatne przez okres do 10 lat.

4. Opłaty adiacenckie płatne w ratach podlegają oprocentowaniu równemu podstawowej stopie procentowej stosowanej przez bank centralny przy udzielaniu kredytu refinansowego bankom; termin oprocentowania liczy się od daty wydania decyzji o rozłożeniu opłat na raty.

§ 8. Osoby fizyczne korzystają z obniżki w opłatach adiacenckich w wysokości 50% opłat, jeżeli dochód miesięczny na jednego członka rodziny osoby zobowiązanej do wniesienia opłaty nie przekracza 50% średniego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Z obniżki w opłatach korzystają również członkowie spółdzielni mieszkaniowych.

§ 9. 1. Termin wniesienia opłaty adiacenckiej określa się w decyzji o ustaleniu opłaty; termin ten nie może być krótszy niż 30 dni licząc od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

2. W razie zwłoki w uiszczeniu opłat pobiera się odsetki na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości udziału w kosztach budowy urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych (Dz. U. Nr 48, poz. 242 i z 1988 r. Nr 33, poz. 245).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

315**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 16 lipca 1991 r.

w sprawie zasad i trybu rozliczeń w razie zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

Na podstawie art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) nieruchomości — rozumie się przez to nieruchomość wywłaszczoną lub jej część,
- 2) właścicieli — rozumie się przez to poprzedniego właściciela nieruchomości lub jego następcę prawnego.

§ 2. 1. Nieruchomość podlega zwrotowi w stanie, w jakim znajduje się w dniu jej zwrotu.

2. Właścicielowi nie przysługuje roszczenie o przywrócenie nieruchomości do stanu istniejącego przed wywłaszczeniem, o odszkodowanie za zmianę jej stanu oraz za pozbawienie korzystania z nieruchomości.

§ 3. 1. W razie zwrotu nieruchomości właściciel zwraca na rzecz Skarbu Państwa lub na rzecz gminy wypłacone odszkodowanie, a także nieruchomość zamienną, jeżeli była przyznana.

2. Zwrotowi podlegają również potrącone z odszkodowania kwoty na spłatę zobowiązań względem Skarbu Państwa, gminy lub innych wierzycieli.

3. W razie zmniejszenia się wartości nieruchomości po jej wywłaszczeniu, odszkodowanie podlegające zwrotowi ulega odpowiedniemu zmniejszeniu.

§ 4. W razie zwiększenia się wartości nieruchomości po jej wywłaszczeniu, właściciel zwraca kwoty nakładów na tej nieruchomości zwiększających jej wartość w chwili wydania, z wyjątkiem kosztów nakładów, z których nie może skorzystać.

§ 5. Przepisy § 3 ust. 3 i § 4 stosuje się odpowiednio do zwrotu nieruchomości zamiennej, jeżeli nie można przywrócić jej do stanu poprzedniego.

§ 6. Rozliczenia, o których mowa w § 3 i 4, podlegają waloryzacji. Waloryzacji dokonuje się stosując wskaźniki cen detalicznych towarów i usług ogółem, ogłaszane w dziennikach statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego, a w razie braku danych o tych wskaźnikach, należy posługiwać się wskaźnikami cen towarów konsumpcyjnych.

§ 7. 1. Należności, o których mowa w § 3 i 4, zwracane przez właściciela, mogą być, na jego wniosek, rozłożone na raty płatne rocznie przez okres do 10 lat. Roszczenia Skarbu Państwa lub gminy z tego tytułu mogą podlegać zabezpieczeniu hipotecznemu.

2. Należności zwracane w formie ratalnej podlegają oprocentowaniu począwszy od daty rozłożenia na raty; oprocentowanie od nie uiszczonych części ceny jest równe stopie procentowej kredytu refinansowego udzielanego bankom przez Narodowy Bank Polski.

§ 8. Zarząd gminy wydaje decyzje o uznaniu nieruchomości lub jej części za zbędną na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu lub w umowie nabycia nieruchomości na podstawie art. 6 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 i z 1982 r. Nr 11, poz. 79).

§ 9. 1. Decyzja o zwrocie nieruchomości powinna również określać sposób i terminy zwrotu należności.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje rejonowy organ rządowej administracji ogólnej.

3. W razie zwłoki w uiszczeniu należności podlegających zwrotowi, pobiera się odsetki na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad i trybu rozliczeń w razie zwrotu wywłaszczonych nieruchomości (Dz. U. Nr 47, poz. 243).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów *J. K. Bielecki*

316

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lipca 1991 r.

w sprawie dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa stawki dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych na jednostkę przewozu.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o jednostce przewozu, rozumie się przez to:

- 1) przy przewozach autobusowych — przebieg autobusu na trasie o długości jednego kilometra,
- 2) przy przewozach kolejowych — przewóz jednego pasażera na trasie o długości jednego kilometra.

§ 2. 1. Dotację przedmiotową otrzymują, z zastrzeżeniem ust. 2, przewoźnicy, niezależnie od ich przynależności sektorowej, świadczący usługi przewozu osób w międzymiastowej krajowej komunikacji autobusowej, po spełnieniu następujących warunków:

- 1) realizują usługi przewozowe zgodnie z rozkładem jazdy, zwanym dalej urzędowym rozkładem jazdy autobusów,

uzgodnionym przez wszystkich przewoźników na okręgowych konferencjach przy współdziałaniu terenowych organów administracji rządowej,

- 2) stosują opłaty nie wyższe niż ustalone w „Taryfie przewozu osób i bagażu w międzymiastowej komunikacji autobusowej”, wraz z zawartymi w niej uprawnieniami osób do korzystania z bezpłatnych lub ulgowych przejazdów na mocy przepisów szczególnych,
- 3) uzyskają potwierdzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej, że przewidywana przez nich liczba jednostek przewozu mieści się w limicie określonym przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

2. Dotacji nie udziela się do przewozów pasażerskich na liniach przyspieszonych i pospiesznych.

3. Ustala się dla wszystkich przewoźników, o których mowa w ust. 1, stawkę dotacji przedmiotowej na jednostkę przewozu w kwocie 907,6 zł.

4. Stawka, o której mowa w ust. 3, jest średnią stawką dla przedsiębiorstw państwowej komunikacji samochodowej.